

SZERKESZTŐI IRODA
és kiadóhivatal: Püsp. Lyc.
nyomda. Küldemények ide
intézendők.
Megjelenik a lap minden
szordán.

GYULAFEHÉRVÁR

ELŐFIZETÉSI DÍJAK:
Egész évre 4 frt. Félévre 2
frt. Negyedévre 1 frt.
Füves szám ára 8 kr.
Hirdetési díjak: Egy négyzet
centim. tér ára 4 kr. Bélyegillet-
tek minden hirdetés után 30 kr.
Nyiltér sora 25 kr.

POLITIKAI, TARSADALMI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Alsófehérmegyei történelmi, régészeti és természettudományi egylet.

Az alsófehérm. tört., régész. és természettudományi egylet f. évi október hó 28-án tartá az évi III. választmányi gyűlését Csató János alispán elnöklété alatt. Jelen voltak a választmányi tagokból tizenhaton, köztük Hegedűs János másodalelnök Nagy-Enyedről.

1. Elnök az ülést megnyitván, titkár jelenti, hogy az erdélyi magyar színészet 100 éves jubileumát rendező bizottság az egyletet is meghívta Kolozsvárt f. évi nov. 11-én tartandó ünnepélyre. Választmány az egylet képviseltetésére Zsakó István kir. tábla bíró és Pál István referens urakat kéri fel.

2. Ugyanő jelenti, hogy a brassói ev. luth. gymnasium igazgatósága megkereste az egyletet aziránt hogy az eddig megjelent évkönyveknek egy-egy példányát küldené meg könyvtára számára. Választmány a kérést teljesíthetőnek találja és az évkönyveket az alapszabályokkal együtt megküldi.

3. Tudomására jutván a választmánynak, hogy a Batthyáni könyvtár lépcsőházában a muzeumi lakás előtt egy Ceres és egy Mithrász oszlop van, melyeknek az ottani fekvése, miután a Batthyáni könyvtár renovációjánál új ablakok vágattak, alkalmatlan, elhatározza a választmány, hogy az oszlopoknak az egyleti muzeum számára való adományozás v. letéteményezés céljából Püspök úr 6 Exzellenconciájánál lépéseket tesz.

4. Dr. Tódor alelnök jelenti, hogy a cultusminis ter 6 Exciájának évkönyvünket személyesen átnyújtotta, ki azt igen szívesen fogadta, s a társulat eredményes munkálkodásáról elismeréssel nyilatkozott, egy nital kérésére megígérte 6 Exciájára, hogy a rendelkezése alatt álló alapokból egyletünket támogatni fogja. Választmány ezt örvendetes tudomásul vette s dr. Tódor képviselő ur 6 Nagyságának köszönetet mondott egyben elhatározta, hogy a minis ter 6 Exciájához ez ügyben kérést intéz.

5. Dr. Cserni jelenti, hogy néhai Csécs András által a vártéren bérletben birt két kertnek a társulat részére való átboctatása ügyében a katonai kinstárral érintkezésbe lépett, és ez a kertet 3 évre az ásatások céljaira átboctatotta. Egyutalolvastatik Felszeri Lajosnak ugyanezen ügyben a társulathoz intézett kérése. Az egész ügy egy bizottsághoz utasítottatik, melynek tagjai dr. Tódor alelnök, dr. Mohay ügyész, dr. Cserni és a titkár küldetnek ki.

6. Ugyan ő az ásatásokról egy terjedelmes jelentést olvasott fel, ismertetvén a mult évi december hótól ez évi július hóig vezetett munkálatot, benyújtja továbbá számadást is. Az egylet által e célra ki volt utalva 150 frt. adományozás utján, -- és pedig: dr. Reiner Zsigmondtól 40 frt., dr. Barts Ferenczről 6 frt., dr. Tódor Józseftől 5 frt., a titkártól 20 frt. -- befolyt 71 frt., a kiadás 272 frt. 24 kr. -- Választmány dr. Cserninek, fáradságos munkálataiért valamint az adományozóknak is köszönetet mond, a kiadási többletnek törlesztésére és a munkálatok tovább folytatására pedig egyelőre 100 frtot utal ki, mely összeg tekintettel a pénztár állására a takarékpénztárilag kezelt alapítványokból fog költsön képen felvétetni.

7. Új tagokat ajánlatnak: Kovács Simon kanonok, Némoth Gyula s. lelkész és Makkay Domokos tanár Nagy-Enyedről. Örvendetes tudomásul szolgál.

8. Ez évi közgyűlés napjára december hó 21-ike títzetik ki. Felolvasást fognak ez alkalommal tartani Veszely Károly prépost és Z'amál Agoston tanár urak A közgyűlést megelőző napon választmányi gyűlés lesz.

9. A jegyzőkönyv hitelesítésére dr. Tódor József, Avéd Jákó és dr. Cserni Béla urak küldetnek ki.

Az utolsó választmányi gyűlés óta (jun. 19) az egyleti muzeum a következő tárgyakkal gazdagodott 1. Bpesti Szuk Lipóttól öt frton 19 drb. igen érdekes Arpádházi királyok idejéből való pénz (ezüst denár) szereztetett meg. 2. Ajándékozta: Bartha Győző ur egy Vörösmarton talált római bélyeges téglát, mely a XIII. legiótól való, érdekes főleg a gemina szóban előforduló G. betű miatt, Lovag Öberg Ottó ur egy XV. századbéli katonai vassisakot, dr. Tódor József ur 1 drb. arany, 3 drb. ezüst és 1 drb. rézpénzt, igen érdekes és drága példányok. Dr. Cserni Béla ur 12 drb. régi könyvet. Kovács Simon ur a Kossuth-féle bankjegyeknek egy-egy példányát adta muzeumunknak, összesen 7 drbot. Wartha Ferencz ur egy 1825-beli 100 irtos bankjegynek igen érdekes mintázatát. Kristóffy János tanuló 1 drb. ezüst dárnpénzt, 1864-ből. Kóródy Péter 51 drb. bronz és rézpénzt. Ezek között van: 3 drb. Nagy Sándorféle ezüst pénz, Considia római család pénze Kr. u. 37-ből. Továbbá Antonius Pius, Vespasian, Antonius Augustus és Domitíánfélék. Vannak ezek között Sigmond, Báthori Gábor, Bethlen Gábor, István és II. Mátyásfélék. Van egy drb. Caesar Augustus, ritka példány. Ugyanő még ujabkori 5 drb. ezüst és 7 drb. rézpénzt.

Választmány jegyzőkönyvileg mondott köszönetet az adományozóknak.

Tanügy.

Nőnevelésünkről.

Tanulmány.
Irta: **Oszvát János.**
(Folytatás.)

Tagadhatatlan, hogy korunkban már sok mintaszertűleg berendezett leányiskolánk van, s mindazonáltal még ezen mintaszertűleg berendezettek között is sok van olyan, mely eltéveszti szeméi elől a nőnevelés célját. Lássuk tehát mi a nőnevelés célja s aztán lássuk azt, hogy mi módon és mennyiben felel meg nőnevelésünk a maga elé tűzött céljának.

Altalános emberi szempontból kiindulva, a nőnevelés célja: az Istentől adott képességek kifejtése. Ugyanaz tehát, mi a férfinnél. Mivel azonban a nő testileg gyorsabban fejlődik s így az előkészületre kevesebb idővel rendelkeznek, mint a férfi: a nevelési időt másképpen kell beosztani. Rövidebb levén a tanítási, a tudományok egyes ágai nem követhető a vizsgálódó, az oknyomozó mód, hanem meg kell elégedni a tantervekbe kiszabott általános ismeretekkel. A női emancipatio hívei nincsenek ezzel megelégedve. Ők a nők részére szakképzettséget s ennek megfelelő munkakört követelnek. Az emancipatio híveinek e tekintetben igazuk lenne, ha a nőnevelés kérdésében már minden egyéb rendben volna. S ekkor, -- eltekintve attól, hogy a tudományos és gyakorlati szakpályák a férfinnél már is túltömvék, s nem hozva fel ellenértül azt sem, hogy a nő legkedvesebb munkaköre a ház, az otthon, -- úgy hiszem, mindenki örömmel csatlakozna a női munkakör terjesztőinek harcossaihoz, mikor aztán a paedagogiai tételek is módosítottának de mindaddig, míg nőnevelésünk nagy részben még a jelen szerényebb igényű kívánalmainak sem felel tükéletesen meg: az emancipatio híveinek törekvései ábrándnak vehető.

Nagy azoknak száma, kik megelégednek avval, ha leányuk írni, olvasni megtanult s ezen kívül még a finomabb női munkában is tett némi előmenetelt. A durvább foltozásról sehol semmi szó s a szabásra csak a szegényebb sorsuak tanítatják leányaikat oly célból, hogy, ha árván marad, vagy, ha nagyon késik a völe-

TÁRCZA

Halottak napján.

A néma, bús hantok felett
Ezer mécses lobog föl újra,
Minden márvány tövén egy-egy
Sötét alak sir térdre hullva.
Csak egy kis domb áll még amott,
Oly mostoha, oly elhagyott! . . .
Miserere!

Fátyolba burkolt nő halad
A gyászolók során keresztül,
Keblén alélt a fájdalom,
Sohaja is lihegve rezdül:
Picziny kövére rá talál
A méla hold sugarinál.
Miserere!

Földig borul le, mintha csak
Most mondaná első imáját,
Pedig sokszor gyújtá meg itt
Kegyeletének tiszta lángját.
S két éve már, hogy végzi ezt, --
A sárga lomb susogni kezd . . .
Miserere!

Két évtől -- oly boldogtalan,
Lelkének nincsen nyugta semmi;
Hiába bolyong fel s alá, --
Itt tud, csak itt tud megpihenni.
Oh! a vigasztos érzelm
Itt a sirhantokon terem . . .
Miserere!

Sötétebb lesz a temető,
Végsőt lobban a gyertya fénye,
A zaj lassanként elcsitul,
Halotti csend borul feléje.
Mind elmennek, csak ő marad,
Nincs árva tán az ég alatt! . . .
Miserere!

Éjfél körül jár az idő,
Csak a halottak álma lebben, --
És, mintha sírből kelne ki,
Egy zord alak meg áll közelben.
Legörnyedt, vézna vállain
Teher az élet, szörnyű kín . . .
Miserere!

Leszegi mély tekiütetét,
Nagy terf forog izzó agyába,
S mitől a szív úgy fél, remeg
Kivinni kész a gyenge, gyáva.
Éles töréhez nyúl, de jaj!
Megrázza egy futó sohaj . . .
Miserere!

Oda rohan, reá borul;
S két szív, mely egykor lánggal ége,
Egymásba olvad, összeforr, --
Új lesz a frigy, örök a béke! . . .
A mi történt már csak rege,
Az ének is elhal vele --
Miserere!

Fejér Gerő.

Halottak estéjén.

A „Gyulafehérvár“ eredeti tárczája
Irta: **P . . . k E . . . S.**

A csöndes őszi estvén bájos égcsinkék homálysága dereng a város fölött, -- majd a messze sötétlő hegykoszoru mögött felbukkanó puffok hold mosolygása bevörösíti az emeletes házak tükörlakait. -- A kereskedések, szatócs-boltok kirakatai és nagy üveges ajtajain világosság szűrődik a járdára, a gesztenye-árus felrendezi az üzletét néhány órai keresletre s a járdák megélnéknélnek mindentéle közönséggel. -- Katonatisztek, jól öltözött s kényes járásu uracsok, mosolygó, csövegő, kellemes parfüm illatú hölgyek puha, meleg öltönyökben lépegetnek sietve, míg utánok nagy bóbítás másis kalpagban s lomha mantillokban tipegnek a hegyes kövezeten azok a jó mamák. --

Az utcza közepén szemfüles bérkocsisok politizálnak, míg a „Gigerli“, ez rendesen az ostornyeles ló, búskomoran csüggeszti le otromba fejét, s mig lepcsés alsó ajka meg meg rezzen, vas patkós lábával időközönként rug egyet a kövezeten, mintha jelt akarna adni magáról, hogy még él. --

Az élet e nyilazgó, mozgó tanyája, mely kicsinyes ügyeken mulat, csöveg, és gondolkodik, -- ezek az alakok, kik meleg, cifra öltözékeikben pillanatnyi gyönyöröket éldelnek, egy átmeneti sorozatát képezik az időlegesen élő hús anyagnak, -- ez a kéklő homályság, ez az ábrándos holdvilág titokzatos árnyalataival egy örök és új jelenete a régieknek, melyekben ősnagyanyánk ősnagyanyja hitvestársával szerelmi viszonyát szötte, s mely reánk nézve immáron egygyel kevesebb. -- De ki gondolna erre? Felfoghatatlan előttem, hogy valahányszor halottak estéje van, valami lelküdtetetlen hangulat uralja gondolatvilágomat, s üszön-

gény a menyasszonyi koszorúval, legyen miáltal keresse meg mindennapi kenyerét.

A vidéki és kisebb városi műveltebb és vagyonsobb osztály egy része az ismeretekből valamivel többet kíván, mit a francia és német nyelv s a zongorajáték és ének elsajátításával tetéz be. E végből pedig hozatnak legtöbbször Svájc-ból egy szép nevelőnőt, kinek fogalma sincs a nevelésről. Míg ennek csudabogarás tanmódja mellett elsajátítja az említett ismereteket s ha úgy tetszik művészetet, és házi torna fejében megtanulja lejteni a keringőt, át olvas a már kész kisasszonyka vagy száz darab érdekfeszítő regényt. És ime, itt van előttünk társasköreink ragyogó tüneménye, ki után csak úgy bomlanak a leventék. Zongorajátékával, szépen csengő hangjával, francia és német beszédével mindenkit lebilincsel; udvarlójának érdekesen, s szintugy lelkesedve tud beszélni a Genfi-tóról, a Rajna vizeséről, a Jungfrauról, az Alpok tagadhatatlanul szép tájairól; de nem tudja, hogy mit ábrázol és hazánk czimerében a négy folyó és három hegy. És mi kell több a műveltséghez? Semmi! . . . Ez mind czélszerű és jó lenne, ha még miúgy a Paradicsom kertben élénk, ha az életet kizárólag szórakozás és időöltés hazájává tehetnék; de az élet komoly való melyben az emberre — meg ha nő is az — kötelességek várnak s bárki is csak annyiban tarthat az embernévre számot, a mennyiben megfelelt azon kötelességeknek, melyeket a sors elébe szabott.

Hazánkban a nőnevelés nagy részben még ma is az apácák kezében van. Apácázárdáink pedig — kivéve a szathmári irgalmas nővéreket részben tiroli; részben bajorországi német telepítvények, melyek tiroli és bajorországi egyházmegyei főnökségek alatt állanak. Magától értetődik, hogy ezen zárdákban a nővérek legnagyobb része testestül lelkestül német, s bár különösen az utolsó tizedben nagyrésztük megtanult magyarul, s a tanyelv lassan lassan kezd teljesen magyarrá lenni, még nagyon sok azok száma, kik legkevésbé sem bírlák a magyar nyelvet. De, ha majd tökéletesen is beszélik hazánk zengzeng nyelvét, azért magyar nemzeti szellem soha sem fogja áthatni tanításukat. S ha más tekintetben talán kifogástalanul is oldanak meg feladatukat, e tekintetben mindig marad kívánni és követelni való.

Az erős nemzeti szellem alapja hazánk jelenének és jövőjének! Ez a szellem óvta meg egy ezredév anynyi megpróbáltatása között e vérrrel szerzett hont s ennek kell megóvnia a jövőben is. S most, midőn minden nép oly szívósan igyekszik a maga nemzeti törekvésének érvényt szerezni, — tekintettel nemzetünk és hazánk elszigeteltségére: — nekünk annyival inkább szent kötelességünk a jövő nemzedék szívébe a hazaszeretet magasztos érzelmét kitűrtülhetetlenül beplántálni, mert nagy költőnk Vörösmarty szerint:

„Midőn setét lesz a világ
És minden tűz kiég,

szerű erővel vonz az élők közül a halottak csöndes birodalmába.

Mintha nem jól érezném magamat az emberek között, valami komor tünődésekre ingerelne s mintha mégis ezek a komor tünődések olyan tárgyaltanok, olyan turesek, olyan ozéltalanok volnának. — Megmosolygom magamat. — Aztán úgy érzem, mintha a szívemből forró vér fröccscent volna a tagjaimba, s a füleim elkezdene csengeni. — Elkomorolok. — Esembe jut a zsebóráim, amelybe be esett a pórzóból egy szem porond s a rugója megállott. —

Éppen előttem vonulnak el a kis papok hosszú sorban, komoly, sima arczuk, bojtos kalapjuk. egyforma sötét-kék öltözetükön megakad a szemem s e látvány eltereli figyelmemet valami gondolatról mely már homályosan ki akarta bontani éjszótét szárnyait képzeletem mikoskosmusában.

Azon veszem magam észre, hogy kiértem a temetőbe. — A bejáratnál egy egész koldushad hemzseg és pöröl; sikitó vénasszonyok s rekedt rongyosok vitáznak egy krajczáron, melyet egy udvarló, s keskeny faonú czilinderben járó uracs dobott közzéjük. — Szemtelenül foly a küzdelem a létért a temető kapujában. — Az urfi kaczag az ötlétén, hogy czilindere csak úgy billeg pomádés üstökén s a kaczag elragad a hölgyekre is. A sirdombokon ezernyi mécs és gyertya pilákok az est gyöngéd fuvalatában, mely az égő viasz illatá csapja az ember orrába.

Fölkeresem elhalt ösmerőseim sirjait.

Ott áll egy fekete márvány pyramis. — Egy nagy kereskedő csontjai nyugszanak alatta. — Míg élt, szakadatlanul dolgozott és gyűjtötte a vagyont, létott-futott utazott, álmatlankodott és aztán feladta derekát. — Egy cukor süveg ráesett a frizurájára s ő az édességtől keserű agrázkódást kapott. — Neje egy sugár még kar-

A honfi szívben fenmarad
Egy élő szikra még.

S hol honfi hunyt e szikra ég
Fenn a sirhalmokon;
Balszádnak ójju át
E lángban él a hon.

E nemes érzelmét, a honszerelmét pedig csak az érzi igazán s az képes tanítványai szívében fölébreszteni, kinek bölcsője e haza földjéből nőtt fából készült, ki magyar tejet szopott, s kinek magyar volt altató dala. Idegen hazából beszállított nők híven szolgálatják egy felekezet érdekeit; de igaz magyar nőt nevelni soha sem képesek. Az ők tanítványaik soha sem fogják teljesen megérteni a költő eme szavait:

„Magyar hölgynek születtem,
Ald érte sorsodat!
Magyar hölgynek születni,
Nagy és szép gondolat . . . . .

Tenéked kores apákat
Jutott ébreszteni;
Hazádnak tűzhelyéhez
Férjed téríteni.

S szived lángjába mártván
Vezérszövéneked,
Hazád szeretetére
Nevelni gyermeked.

Hogy legyen, a mi nincsen:
Egység e bús hazán;
Minden magyar, mi nem volt,
Csak honfi, honleány;

Hogy egy gyűrtívé forrjon
Arpádnak nemzete!
S e szép gyűrtüben
A gyémánt gyöngye — te. (Garay.)

1890 tavaszán volt alkalmam egy legfelsőbb osztályos zárdai növendékkel hosszabbabb beszélgetni. A többek között megkérdeztem, hogy mit tanultak a történelemből. Azonnal elővette történelmét és mutatta. Megütözközve láttam, hogy, — bár a használt könyv tulajdonképpen magyar történelem, melybe az ó-kor népeinek történelme s a nevezetesebb világtörténelmi események is föl vannak véve — a magyar történelemből úgyszólván csak Sz. István és Sz. László korát tanulták. Mit lehet ebből is levonni? Azt, hogy ebben a zárdában s talán zárdáink legnagyobb részében, — mit alig hinne az ember, — a társas összejövetelekre nevelnek inkább, mint az életre, s mert éppen a történelem az a tantárgy, melynek tanítása és tanulása közben az ifjú kebel honszeretetre buzdul; hiányzik azokból a nemzeti szellem, minek melengtetése pedig éppen leánynevelésünkben egyik főczél kellene legyen . . . . .

Egy másik szélsőségre csap át nőnevelésünk, midőn az értelmi es testi nevelés rovására a kedélynevelésre aránytalanul sok gondot fordít. Mint Kozma F. mondja, némelyek szerint nemekre vannak felosztva az emberi tehetségek s azt tartják, hogy értelem, akarat és jellem a férfiban, — kedély s mindaz, a mi ezt meg-

nemesíti, a nőben művelendő ki. Inne a vallásosság, jótékonyág és művészi elem tulsúlyra jutása a nőnevelésben.

A társadalmi állás ez vagy ama fokán — igaz — mindezek szükségesekek, néhol nélkülözhetetlenek; sőt ezek egyike, a vallásosság minden rendű és rangú nőnél egyik főköllék, mi ellen egy józanon gondolkodó embernek sem lehet ellenvetése. A művészi irányt is becsülni lehet addig, míg ezáltal a nő természetes hivatásának megfelelői még képebbé tétetik s ha ez nőiességének nem lerombolására, hanem kiegészítésére vezet; — de mihelyt az értelmi képzés rovására ezen túl lépett, azonnal a félszükségbe megy át ez irány s szélsőségekbe lesz mindaddig, míg a különben is szélsőségekbe hajlékony női kedély képezi a nevelés központját. Az élet inkább kötelesség, mint élvezet s a kötelességek teljesítése pedig az ember összes erőt igénybe veszik. A kedély csak fél ember. Értelem, akarat és jellem kell hozzá, hogy egészszé váljék. Az a nevelés pedig mely ezek közül csak egyikre terjed ki félszeg nevelés. — Önkénytelenül következik ebből, hogy az emberben az Istentől adott képességeket arányosan kell kifejteni; hogy a nőnevelésnél az értelem, akarat és jellemképzésre éppen anyyi, sőt, — mert a nők a vallásosság, jótékonyág és művészet iránt több érzékel bírnak mint a férfiak, — több gondot kell fordítani, mint a kedélyképzésre. És viszont, a férfi nevelésénél a kedélyképzésre kellene több gondot fordítani az ediginél.

Mi lenne tehát nőnevelésünk czélja? Nőnevelésünk czélja az Istentől adott képességek arányos fejlesztésével oda képezni leányainkat, hogy azok egykoron az ök birodalmukban, mely a család, a ház, minden tekintetben megállják helyüket. Különös gondot kell pedig fordítani nőnevelésünkben a nemzeti eszme, a hazaszeretet ápolására, hogy családainkban a nemzeti erények, szokások és hagyományok híven megőriztessenek.

Majd, ha a nők tanjoga ez irányban teljes mértékben érvényesült; s majd, ha a nőnevelés aapján. szolgáló háziasság és nemzeti szellem erőteljessé tette családi, társadalmi és állami életünket, akkor bátran elmondhatjuk nagy költőnkkel, Vörösmartyval:

„S a nemzet Isten képelesz,
Nemes, nagy és dicső,
Hata'ma, üdve és neve
Az éggel mérköző.“
(Vége.)

Levelezés.

T. szerk. Úr!

A nép azt szokta mondani: Tanácsokkal elfogyok látva. Ha valaki kenyeret kér, mert éhes, nem lehet avval vigasztalni, hogy majd ünnepek — vagy „szoktasd magad a ritkább evéshez“

Azon lap, mely ritkítja megjelenését, legyen az napi vagy hetilap, az kimondotta magára az anathe-

Vajjon miről beszélgethetnek itt ezek? Az egyik öccsünk értékeli a halottak estéjén elhamvadó gyertyákat, míg a másik a Magyar királyság temetőiben eléggő gyertya szálaért két millió forintot vaktában is meg merne ígérni. — Üzleti speculatiokat, anyagi előnyök hajházásának gondolatát költi fel ezekben az emberekben a temető szomorú pompája.

Láttam egy örültet is ott tánczolt egy galagonya bokor mögött. — Sovány, csontos karjaival hadarászott a fényes levegőben. Orult a gyertya világosságának és röhlögött. — Esetlen kacajja, olyan volt, mint egy lélekharang szivetrázó bugása.

Irtoztató komédia az emberi élet tragoediájában. Sokat olvasott, sokat, nagyon sokat, bölcsnek tartotta magát és Istentagadó volt.

Mikor a pap a kápolna előtt az emelvényre fellépett, siri néma csönd lett. — A tömeg összetömrülve hallgatta a kenetteljes szavakat Isten szolgájának ajkairól s az agyvelők az átszellemlülés kéjében szenderegtek. — Felsőgegy ragyogó hangulat ömlött át a sziveken, amelynek hatása alatt bármilyen legyen is a test tartása, a lélek térdre borul, —

„Feltámadtuk!“ Az örült e szóra féktelen kacajban tört ki: Nem igaz! vonytá kétségbeesetten, — de senki sem hallgatott az irtozatosra . . . az elmék egy édes gondolatban egyesültek, a feltámadás nagy gondolatában, jóleső lelki nyugodtságban, szeretet teljesen.

A temető fölött az est lanyha fuvalata lebbent át, meglobogtatva a lángokat, s megzörgetve a keresztfák száraz koszoruit.

Mintha egy hosszú, mély keserű sohaj lett volna, mintha egy eol-hárfa mélabus dallama lett volna, mintha azt susogta volna: „Ember higij és bizva bízzál.“

mát, és a további megjelenése csakis agóniának nevezhető. Ha tehát t. szerkesztő Ur valaki azon tanácsos eláll, hogy heti lapjából havi folyóirat legyen, ez nem lehet barátja a „Gyulafehérvár”-nak. A tanácsadó Dr. ur diagnózis már azért sem lehetett megfelelő, mert nem is ismeri a helyi viszonyokat.

Gyulafehérvár közönsége hetenként sovárogra vesszi kezébe a helyi érdeklő lapot — amiből kitetszik, hogy az érdeklődés megvan, csak hiányzik a kellő áldozatkészség. Miután pedig a t. szerkesztő Ur nem anyira hanem szellemi támogatást kér, a lapunk iránt oly anyira érdeklődő dr. ur miért nem ajánlotta fel inkább nagyobb becsű közreműködését? Ezen eljárásból pedig ismét azon tanulságot vehetjük, hogy sokkal könnyebb tanácsot adni, mint segíteni.

Miután pedig Gyulafehérvárt elég az értelemiség arra, hogy lapunkat hetenként kézirattal és pedig érdekes kézirattal láthassa el — ha a dolgokhoz erőlyesen fognak bátor leszek én is a t. szerkesztő urnak egy — gondolom életre való vélemény nyilváníttással szolgálni:

Szerkesztő Ur hívja össze városunkban összes, a lap érdekében munkálható személyiséget. Abból választassék minden hétre 3—3-at. Ezen három egyén képezze ezen lap szerkesztőségét. Ezek maguk közt osszák fel a munkát. Az egyik vállalkozik a vezérezik, a másik a napi hírek és a harmadik a tárcza stb. összeállítására. Ha 12 ilyen szerkesztőre tehető szert — és ennyi akad — biztosan akkor egy-egy csoportra csak havonként jöjjön jut egy kis munka és azt tudom, hogy szívesen végzi; annál is inkább, ha minden lapon ki lesz nyomtatva az illető szerkesztők nevei.

A vetélkedés, a versengés, mely okszerűen fejlődik a csoportos szerkesztők közt, csakis a „Gyulafehérvár” előnyére válik. Az ily módon szerkesztett lap pedig az olvasóközönség érdeklődését nagy mérvben fel fogja kelteni. —

Remélem, hogy a derék tanácsadó dr. ur is magára vállal majd időről-időre egy kis munkát.

Veritas.

IRODALOM.

* **Magyarország földirtokosai.** Régi vágya az már úgy termelő mint kereskedő köreinknek, hogy megbízható adatok alapján bírják Magyarország földirtokosainak névjegyzékét, s nem csak pontos címét a földtulajdonosoknak, de azt is, hogy kinek mennyi és minő kultúra alatt álló földje van. — Az országos magyar gazdasági egyesület is többszörösen tett lépéseket e czimtar megszerzése érdekében, a minék egybeállítása nagy fáradságha került. A nemrég elhunyt Dr. Szontagh Albert kir. tanácsos a földművelési minis-terium megbízásából egybeállította a kötött forgalmi birtokok jegyzékét s ez alkalmat használta fel arra, hogy a katasteri és telekkönyvi adatok alapján egybeállítsa megyék, járások és községeknek a 100 holdon felüli birtokok jegyzékét feltüntetve az illetők utolsó postáját s azt, hogy mennyi szántóföld, rét, szőlő, legelő, erdő, nádas stb. van, birtokukban. Dr. Szontagh Albert elhunytával a munkálatot Baross Károly az országos, magyar gazdasági egyesület titkára vette át és rendezte sajtó alá. A hivatalos adatok alapján készült terjedelmes munkára, a mely eddig földirtokosaink egyedüli hiteles névsorát képezi, felhívjuk termelő és üzleti köreink figyelmét. Bolti ára 15 frt lesz, de okt. hó 15-éig eszközölt előfizetés útján 10 frt megvásárolható „Magyarország földirtokosai” kiadói-vatalánál Budapest (Köztelek).

* **Hosszas évek gyakorlata** szükséges ahhoz, hogy valamely lap, különösen egy szépirodalmi lap, és főleg a női művelt olvasóközönségnek szánt szépirodalmi lap szerkesztése olyan legyen hogy azt minden művelt olvasó s olvasónő aggodalom nélkül vehesse kezébe; a mai kor sentimentalizmusa, realizmusa, s mondjuk ki bátran pikantériák után való kapkodása anyira megmétélyezték már a szépirodalmi lapok egy részét, még azokat is, melyek kizárólagosan a magyar női művelt olvasó közönség részére vannak szerkesztve, hogy azokat serdültebb hölgyek, sőt a fiatal anyák is csak aggodalom mal vehetik kézbe. E kor hibájától távol áll a „Képes Családi Lapok” a melynek szerkesztősége a leg gondosabban válogatja meg közleményeit s valóban szívet lelket nemestítő olvasmányokat nyújt közönségének. E lapot mi is a legmelegebben ajánljuk olvasóink különösen női olvasóink figyelmébe. E lap szellemi része a legmagasabb irodalmi szinten áll, két hetenként ad divat tudósítást, s minden számában regénymellékletet csekély előfizetés mellett; ára a lapnak egy évre 6 frt, félévre 3 frt, 1/2 évre 1.50. kiadóhivatala Bpest; Nagy korona utca 20 szám. —

Popp György kir. pénzügyi-igazgató jubilaris ünnepélye.

A nagyenyedi m. kir. pénzügyigazgatóság tisztikara Popp György p. u. igazgató, pénzügyi tanácsos állami szolgálatának 25-ik év fordulója alkalmából nagyobb szabásu ünnepséget rendezett. — Az ünnepély lefolyása következők volt:

Délelőtt 11 órakor a kir. p. u. igazgatóság és az alatta álló hivatalok személyzete testületileg megjelentek

az igazgató hivatalos helyiségében s nevelkben Tóth Sándor igazgató helyettes hosszabbban vázolta a lefolyt 25 év történetét, üdvözölte a közszeretet és tiszteletben álló főnököt; ki erre könyekig meghatva, — szintén hosszabb válaszban köszönte meg a megemlékezést.

Este, ugyancsak az ünnepelt tiszteletére társas vacsora rendeztetett a „Két Hattyu” szállodában, melynek díszterme a zsúfolásig megtelt, s melynek népsége bizonyára nem annyira a jubilaris hivatalos állásában, mint inkább házfias magatartásában leli indokát.

A banketen megjelent a város és vidék számtalan notabilitása, kik Popp György urat megjelenése alkalmából a legzajosabb ovatioiban részesítették.

Az első felköszöntőt, a társas összejövetelt rendező p. u. igazgatóság képviselőjében Tóth Sándor p. u. igazgató helyettes mondta legelőbbször is az ősi magyar szokásnak megfelelően éltette ő felségét a királyt, — melyet a megjelentek állva hallgattak végig. — Az után ugyancsak ő sikerült beszédben vázolta a p. u. igazgatónak, mint a szakirodalom kitünő művelőjének — és uttörőjének érdemeit. Utána Török Bertalan megyei főjegyző mondott egy nála már megszokott elegans beszédet, melyben a megye nevében éltette a p. u. igazgatót.

Erre felállott az ünnepelt és remek beszédben vázolta az általános — és pénzügyi közigazgatási tisztviselők közt a multban fennállott, és a jelenben fennálló viszonyt. Sikerülten kifejtette, hogy a vármegyei és pénzügyi tisztviselőknek egy közös vezérlük van: a megye közigazgatásának öntudatos vezetése, melyet csak karöltve és közös erővel érhetnek el. — Azután Kovács Gyula polgármester éltette Krismanits Vilmos honvédszázadosot, mint a társadalmi élet egyik jelentékeny tényezőjét, s gratulált neki rég megérdemelt kitüntetéséhez.

Beszélték még: Hegedűs az adózó polgárok nevében az igazgatóhoz szólott, később az orvosokat éltette — Botka István — díszes szavakban éltette a tanári kar további beszédeiben a bírói fegyhazi tisztviselőket, ügyvédeket s a lelkészeket; — Havas Gyula tanfelügyelő a jubilaris nejét éltette, később a főnök és az alárendelt tisztviselők közt fennálló viszonyról szólott. Imre József, m. lapáti jegyző, a jegyzői kar nestora és díszes, humorosan adta elő, hogy bár őtet az igazgatóság megbírságotla, ő mégsem haragszik az igazgatóra; Krisevsky gyulafehérvári adóhivatali ellenőr, az adóhivatalok nevében egy szépen átgondolt beszédben éltette az igazgatót. — Dr. Winkler éltette a polgármestert; — Szilágyi éltette Dr. Verner főispáni titkár, mint jeles író: — Sebestyén Sándor a közkatonákat, az igazgatóság tisztviselőit, Szilágyi Gyula éltette az igazgatóban a román embert. — Versenyi (Besenyőről) éltette az igazgatót. — Horváth Miklós éltette Szilágyi Farkast.

Meg kell azonban emlékeznünk még a jubilaris néhány beszédjeiről, melyekben éltette a körjegyzői kart az iparosok és kereskedőket s különösen azon nagyhatást előidézt szavairól, melyekben élteti a 48-as honvédek jelen levő képviselőjét Török Dániel volt 48-as honvédet és volt városi főispánt.

Lélek emelővé vált azonban az ünnepély akkor, midőn Török Bertalan főjegyző a Balázsfalváról az ünnepélyre átjött dr. Hosszu László igazgató tanárt éltette Remek beszédben fejtekte ki, hogy Balázsfalva bár a megyében fekszik, mégis izolálja magát. Ő dr. Hosszuba ki barátja ünneplésére elhozta szívét, az olajját, hozó galambot látja, s azt izeni általa Balázsfalvárakozó hozzák el tevékenységüket a zöld asztalhoz; érzeneznek velünk együtt, mert mi magyarok s a megye, bizonyára kellő fogadtatásban részesítjük őket. Erre dr. Hosszu azonnal szabatos és folyékony magyar nyelven válaszolt. Kijelentette, hogy ő tanár s így nem politizál. De meggyőződése, hogy ha a haza minden fia egyetért, Magyarország oly erős lesz, mint szikla, mely minden viharral daczol. A közös hazára Magyarországra emeli poharát. Hogy a pohárköszöntő, melyre a „Hymnus” buzdák rá, minő kellemes hatást gyakorolt s mily lekes éljenzéssel lett fogadva, azt leírni sem lehet.

Külön ki kell emelnünk még, azt a rögtönzött de azért tartamilag és alakilag egyaránt kimagasló beszédet, melyet dr. Werner főispáni titkár mondott. Az ép oly jeles szónok, mint már is hirnevet szerzett író fiatal lelkének egész melegével beszélt a nemzetiségi kérdésről. Elmondta, hogy az egységes és oszhatatlan magyar nemzet, minden fiát egyformán szereti, mindeniket egyformán tartja, mindenik előtt egyformán nyitva áll az út, hogy haszon s cselekedjék hazája javára! Fényes bizonyítéka ennek Popp György hivatalos pályafutása. Komoly gondolkodás és tudományra való megdönthetetlen indokkal igazolta, hogy a nemzetiségi kérdés a hazafisággal összeegyeztethető. Vajha ezt mindnyájan megértenék!

A dolog természetének megfelelően a p. u. igazgatóság tisztikara megköszönte a vendégeknek, hogy szívesek voltak megjelenni, s a Török Bertalan főjegyző felolvasta az est folyamán Csató távollévő alispán és Novák gy. fehérvári polgármester, továbbá Vizakna és Gy. fehérvári városi tanácsnak és dr. Hosszunak üdvözölő sürgönyeit, illetőleg átirataikat.

A négy europai jegybank jelenlegi helyzetének kimutatása frankokban.

	Angol bank	francia	német bírd	oszt. magyb
Pénzkészlet	658 millió	2957 mill.	1107 mill.	605 mill.
ebből aranyban	658	1673	—	250
jegyforgalom	676	3433	1335	980
tárca	692	514	714	343
magánosok köv.	824	303	465	25
kamatláb	2%	2 1/2%	3%	4%
Legközelebb konvertaltatnak a magyar államadosság-következő 5%-os papir arany és ezüst címlettel:				
magyar papírjárdék			358.487.000	frt
maradvány irtványváltás kötvényei			2.069.050	"
erdélyi vasut részvényei			13.722.000	"
Duna-drávai vasut részvényei			4.544.200	"
Alföld fumei vasut			17.860.600	"
Budapest-pécsi			7.850.000	"
magyar gácsországi			4.906.242	"
magyar nyugati vasut			12.259.523	"
magyar nyugati		elsőbbbs. I kib.	16.428.905	"
		II.	2.564.600	"
magyar északkeleti vasut részvényei			17.756.000	"
" " " elsőbbbségei			24.487.700	"
összesen			483.045.222	frt.
Arany kölcsönök:				
5%-os beruházási 1876 iki kölcsön			3.240.000	"
m. északkeleti vasut 5%-os arany elsőbbbségei			12.569.200	"
m. északk. vasut 6%-os arany elsőbbbségei			1.037.000	"
összesen			16.846.000	frt
összesen konvertaltik			499.891.222	"

NAPI HIREK.

Gyulafehérvár, 1892 november 2-án

— **Társas vacsora** — Zsakó István kir. itélő táblai bíró v. u. a városbóli elköltözése alkalmából a kir. törvényszék, a városi képviselő testület és városi polgárok együttesen rendezett társas vacsorája kitünően sikerült; mintegy 80-nan vettek részt és még a késő éjjeli órákban is folytonos jó kedély uralkodott. — A pohárköszöntők sorát Korbuly Ignác kir. törvényszéki bíró Ur kezdette meg, éltette az ünnepeltet, ki azonnal válaszul, kiemelte lelkének érzését bangsulyozva, hogy bár eltávolzik a városból, de megmarad azon pályán, melyen eddig is munkálkodott s így barátaitól csak a viszontlátásig vesz bucsut. Novák Ferenc kir. tanácsos polgármester őt mint városi képviselőt és több a városban alakult egyletek tagját, — Csiki kir. ügyész mint elnököt, Dr. Mohay Sándor országgyűlési képviselő az ügyvédi kamara részéről mint olyant, ki folytonosan az ügyvédi karal karöltve munkálkodott, köszöntötte fel, mely felköszöntőkre egyszerre Zsakó István ur válaszul, — különösen kiemelte azt, hogy ő bár távozik, e város polgára kíván maradni. — Dr. Elekcs Victor nagy szabásu felköszöntője után Dr. Téry Odön vers toaszta nagyobb derűtltségre hozta a társaságot, mely megmaradt mindvégig a késő éjjeli órákig. —

— **Meghívó.** A gyulafehérvári róm. kath. főgymn ifjusága 1892. november 5-én szt. Imre védőszentjének névünnepeán a „Hungária” nagytermében iskolai ünnepélyt rendez. Kezdeté fél 11 órakor. Műsor 1. „Hymnus az éjhez.” Bethowentól. Előadja a gymnasium vegyeskara. 2. „Megnyitó beszéd.” Tartja Pájer László VIII. o. t. 3. „Trio.” Előadja: hegedűn Márkovics Odön VIII. o. t., violán Pásztor Gyula IV. o. t., zongorán kíséri Chósz György énektanár. 4. „Szent-Imre”, Wázel Ferencztől. Szavalja Andrassy Jenő VIII. o. t. 5. „Türingi népdal.” Előadja az Onképzőkör férfikara. 6. „Felőlvásás.” Tartja Szontagh Tibor VIII. o. t. 7. „Hegedű duett.” Előadja: Márkovics Odön VIII. o. t., Pásztor Gyula IV. o. t. 8. „A fogoly lengyel”, Cseugei Gusztávtól. Szavalja Ince Ferenc VIII. o. t. 9. „A halvány zenész”, Bassi Ferencztől. Előadja Hinterauer Károly I. o. t., zongorán kíséri Chósz György énektanár. 10. „Népdalok.” Előadja: czimbalmom Felczek Lajos VII. o. t., hegedűn Márkovics Odön és Szontagh Tibor VIII. o. t. 11. „Pázmán lovag”, Arany Jánostól. Szavalja Kristoffy János VIII. o. t. 12. „Népdalok”. Előadja az Onképzőkör férfikara.

— **Köszönet.** Hazafi V éray János, a nemzet vándor dalnoka egy drb. 1866-beli 1 frtos bankjegyet adományozott az alsófehérm. tört. régészeti egylet muzeumának, mely adományáért az egylet titkára köszönetet mond.

— **Hazánk ipara,** hála legyen az égnek, napról-napra emelkedik, és remélhetjük, hogy nemsokára büszkén ki fogjuk jelenteni, hogy mindennapi szükségleteink, ruhánk, szerszámaink stb. hazai ipar termékei. Hogy csak egy példát a többi közt kiemeljünk: utalunk az ugynevezett francia gyártmányu cognacra. Ed-dig azon hiszemben voltak a fogyasztók, hogy a magyar gyártmányu cognac nem ér semmit és a francziát 4-szer oly drágán fizették meg. Most pedig kislüt, hogy ezen keresett, francia ital magyar borból, magyar területen, — mert hiszen Világos csak Magyarország kellő közepén fekszik — készülhet az a híres francia cognac — de melynek az a jó tulajdonsága van, hogy kiállja tükéletesen a versenyt a francia gyártmányval — mégis majdnem feleárbán árusittatik — Erdély számára a Világosi (Glückfélé ház) cognac-gyár Ungár Albert polgár társunk vette át az ügynökséget. — Hisz a kereskedő is előmozdíthatja a haza javát, ha törekvése oda irányul, a mennyire lehet csakis hazai gyártmányokat terjeszteni.

Felölös szerkesztő és laptulajdonos: **ISSEKUTZ JÁNOS**

Munkatárs: **Höha Károly.**

Kiadó: **Papp György.**

Nyilttér*

Fekete, fehér és színes selymeket méterenként 45 krtól 16 frt és krig sima és mintázott mintegy 240 különböző fajta és 2000 különböző színben szállít, megrendelt egyes öltönyökre, vagy végkében is postabér- és vámentesen Henneberg G. cs. kir. udvari szállító selyemgyára Zürichben. Minták postafordulóval küldetnek. Svájcba címzett levelekre 10 kros bélyeg ragasztandó.

* E rovatban megjelenő közleményekért semmi felelősséget nem vállal el a — Szerk.

HIRDETÉSEK

Sz. 2855—1889 tkvi. 116 1—1

Arverési hirdetményi kivonat.

A vizaknai kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a nsebeni általános takarékpénztár végrehajtónak Roman Vaszilie és neje David Viceza végrehajtást szenvedő elleni 200 frt kr. tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében a vizaknai kir. járásbírósa területén levő preszaki 97 számú tjkvben A + 1—3, 5—9, 11—17 rend sz. a. felvett a Roman Vasilie és neje nevében álló 242, 243, 448, 581, 974, 1065, 1125, 1555/1, 1705/2, 2057/2, 2173/1, 2235/1, 2516/2, 2565/1, 2776, 2777, 2789. hrszra az árverést 664 frt áron ezennel megállapított kikiáltási áron elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1892 évi december hó 30-ik napjának d. e. 10 órája Preszaka községében tartandó

nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. 60 t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi minis- teri rendelet 8 §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60 t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismer- vényt átszolgáltatni.

A kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóságtól. Vizaknán 1892 évi október hó 11-ik napján.

A kivonat hitelességét Gruber István kiadó.

Sz. 3585—892. tkvi. 117 1—1

Arverési hirdetményi kivonat

A gyulafehérvári kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a nagyesebeni Albina takerék és hitelintézet végrehajtónak Ruszka Marian henningfalvi lakos végrehajtást szenvedő elleni 66 frt 21 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a gyulafehérvári kir. járásbírósa területén a henningfalvi 149 sztkvben A + 1—22 fekvőkre összesen 1043 frt becsárban az árverést elrendelte és hogy a megjelölt ingatlanok 1892 évi november hó 28-ik napjának délelőtti 9 órakor Henningfalva községé- zánál tartandó árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is el fognak adadni.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok 10%-át készpénzben, vagy az 1881 évi LX.t. cz. 42 §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi no- vember hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyi minis- teri rendelet 8 §-ban kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881 évi LX t. cz. 170 §. értelmében a bíróságnál előleges elhelyezésről kiállított szabályszerű elismer- vényt átszolgáltatni.

A kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságtól. Gyulafehérvárt 1892. évi szeptember hó 15-én.

A kivonat hitelességét igazolja.

Dobolyi Ferencz, kiadó.

Sz. 1644—1892 tkvi.

119 1—1

Arverési hirdetményi kivonat.

A vizaknai kir. járásbírósa mint telekkönyvi ha- tóság közhírré teszi hogy: Muntean Juon és Prokopin Juon végrehajtónak, Siarlea Absolon és neje szül. Aron Anna végrehajtást szenvedettek elleni 250 frt 50 kr tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a viz- aknai kir. járásbírósa területén fekvő csicsóholdvilági község határára a cs. holdvilági 76 sz. tjkben A + 1—5, 7—10, 12—14. és 16—20 rend, 142.143.145.146/1.148 167.168.169.170/1. 175/2. 469. 490. 831.832. 1049. 1177. 1178. 1179. 1180. 1181. 1182. 1183. 1184. 1193 1328. 1329. 1490. 1492/2. 1604. 1645. 2160. 2263 2723. 2796. 4104, 4105 hrsz. a cs. holdvilági 364. sz. tjkben A + 5. 6. rsz. Siarlea Absolon nevében álló 2947. 3068. hrsz. alatt felvett ingatlanokra az 1741 frtolt tevő becsárban az árverést elrendelte és hogy a fennebb meg- jelölt ingatlanok az 1892. évi november hó 18-ik napján d. e. 10 órakor a Csicsóholdvilág köz- ségházánál tartandó nyilvános árverésen a megáll- apított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881 LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi minis- teri rendelet 8 §-ában kijelölt ovadékképes értékpapír- ban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismer- vényt átszolgáltatni.

A vizaknai kir. járásbírósa mint telekkönyvi ható- ságtól 1892 évi június hó 25 napján.

A kivonat hitelességét Gruber István kiadó.

A valutaszabályozás

kérdése ténylegessé vált. Február hó közepén az anketek Gasztiltek, hogy annak keresztülviteléről tanácskozzanak a nemsokára a valutaszabályozás bevezetett tény lett. — Már ma egész tisztában van mindenki a-val, hogy a valutaszabályozásnak következménye nagy és soha nem gondolt felvirágzás lesz minden tőren, de különösen az érték papir piaczon. Ajánlható tehát bárkinek folyópénzt és esetleges takarékpénztári betételt értékpapírok vásárlására felhasználni. Az értékpapírok kicserélése mások ellenében melyek nagyobb kilitást nyújtanak, szintén előnyös lesz. — Felajánljuk szolgáltatásunkat és szívesen készek vagyunk szóbeli vagy írásbeli felvilágosításokat adni. Kérdések üzletkő tésre nem kötelezünk.

Betéti társaság Dirnfeld testvérek Budapest, V. fűrdő u. 4. sz. 111 4—5

Mindennemű fogfájdalmat

sőt akkor is, midőn a fogak odvasak vagy meg van- nak rontva, tüstént és maradón eltávolít a hirneves indiai kivonat. Kitűnőségénél fogva annak egy háztartásnál sem kellene hiá- nyozni. Gyulafehérvárt, valódián kapható: 35 kros üvegcsében a fő- raktárban

Frölich Gyula gyógyszerésznél. 105 2—12

Szám. 6492—1892 113 1—1 Pályázati hirdetmény.

Gyulafehérvár szab. kir. város taná- csánál 700 frt évi fizetéssel javadalmazott jegyzői állás megüresedvén, felhivatnak mindazok, kik az 1883 évi I. t. cz. értel- mében e hivatalra minősítéssel bírnak, hogy szabályszerűen felszerelt, erkölcsi és eddigi végzettségük és hivatalukról szóló bizonyítvánnyal ellátott pályáza- tukat alólrít polgármesterhez 1892 No- vember hó 10-ig nyújtsák be.

Gy.-Fehérvárt 1892 október hó 29-én. Novák Ferencz, polgármester.

Áriaczei Gyomorceppek. Magyarországi forrást: Budapest, Király utca 12 sz. A védjegyet és alírást tisztelettel kérés megküldés- lenél Csak oly cseppeket lehet elfogadni, melyeknél a véd- jel alatt a zöld színnel van megjelölve a készítő (C. Brady) és ezen szavakat: "Valódián kapható" és "Áriaczei Gyomorceppek" valódián kapható.

Csakis a világhírű CZIGARETTAPAPIROST használjátok

Les Dernières Cartouches jegy ye BRAUNSTEIN FRÈRES párisi gyárából, 65., Boulevard Exelmans.

Ezen gyártmány a papiripai diadala és a cigarettapapiros eszményképe. Ezen cigarettapapiros és cigarettahüvely gyári raktára: Bécs, I. Schottenring 25. A valódi francia „Les Dernières Cartouches“ cigarettapapírunk, valamint a valódi francia eziga- retta-hüvelyek a „Les Dernières Cartouches“ papírból. Gyulafehérvárt i: d. Nisselbacher J. B. urnál kapható.

Katreiner

Fölülmulhatlan pótkávé.

Mindenütt kapható.

Kneipp- Maláta- Kávéja.

Valódi csak ezen véd- egyjel. Utánzatoktól óvakodni kell.

104—10